

MICKIE KÅSERAR & TYCKER TILL...

Här får du ta del av såväl professionellt tyckande som högst personliga funderingar. Låt dig förvånas, irriteras eller bara roas. **Mickie Gustafson** är legitimerad humanpsykolog. Hon har arbetat med hund-ågarutbildning i drygt 35 år och driver utbildningsföretaget **Karisma**, www.karisma-utbildning.se.
OBS! Eventuella personer eller hundar på bild har inget samband med artikelinnehållet.

SMÅ och stora hundar ibland har storleken betydelse

En del irriterar sig över att "småhundar bjäbbar" och utgår med självklarhet ifrån att det beror på att hundarna är bortskämda och uppfostrade. Men det kan finnas andra förklaringar. En förklaring till att en liten hund skäller när den exempelvis möter en större kan vara att den känner sin litenhet och därför helt enkelt försöker skrämman bort den "stora faran".

Många tror att hundar inte vet om de är små eller stora. Och de går med största sannolikhet inte omkring och "tänker" på sig själva som stora eller små. Men hundar har däremot klart för sig huruvida de är stora eller små i förhållande till exempelvis en annan hund.

Så när en stor hund möter en liten vet den stora hunden att den är stor – i förhållande till den lilla hunden. Och den lilla hunden vet att den är liten – i förhållande till den stora hunden.

Däremot kan en stor hund agera som om den lilla hunden vore ett byte och det kan bland annat bero på att den kanske aldrig har sett en liten hund, ens på avstånd. Och beroende på just den stora hundens lynne kan den agera med aggression, jakt, lekfullhet eller bara ta det med ro.

För den lilla hunden gäller ungefär det samma. Är den van vid stora hundar eller i alla fall har sett dem och lärt sig att det är någorlunda tryggt blir den kanske inte så väldigt upphetsad över att hunden är så stor.

Med synen och förståndet i behåll

Men de allra flesta hundar som möter en större hund vet om att den de möter är större. Detta är säkerligen ett av skälen till att små hundar oftast skäller ilsket och oavbrutet då de möter stora hundar. De tar till skal-

let i förhoppning att låta tillräckligt hotfulla för att skrämman "jätten" på flykten eller åtminstone få honom eller henne att tro på den lilla hundens enorma inneboende fysiska kapacitet. Något annat än att skälla kan de ju knappas göra.

När stora, eller rättare, medelstora hundar möter hundar som är mycket större än de själva så reagerar många av dem precis som dvärghundar gör då de möter stora hundar. De kan också bli osäkra och med skall försöka övertyga den mötande hunden om sin enorma kapacitet. För att få se samma reaktion hos exempelvis en grand danois eller irländsk varghund, som ju knappast lär möta en större hund, kan det krävas en häst eller en stor tjur för att få samma reaktion.

Men kontentan är densamma, de allra flesta hundar, med synen i behåll, ser om de möter någon som är större än de själva. Och de allra flesta hundar, med förståndet i behåll, vet att ett sådant möte innebär ett potentiellt hot eller fara.

Vi bör vara försiktiga

Däremot har storleken sällan någon betydelse för hundar som känner varandra och som är socialt kompetenta och välfungerande. Men inte heller för obekanta hundar (som inte är stressade) utan harmoniska och socialt välfungerande har storleken någon egent-

lig betydelse. I sådana fall kan stora och små hundar mötas och "pratas vid" utan minsta komplikationer.

Men även små hundar kan lära sig att känna sig trygga med stora hundar. Och även om stora hundar kan lära sig försiktighet i umgänge med de små så finns ändå anledning till viss försiktighet från vår sida.

En liten hund har sällan den fysiska kapaciteten att fullt ut "hantera" exempelvis en yngre, stor hund (även om det kanske skulle behövas). De allra flesta unga hundar kommer nämligen förr eller senare att vilja leka. I denna lek kommer de självklart att ganska snart, för att inte säga omedelbart, att upptäcka sin fysiska överlägsenhet. Och den är de inte alltid sena att utnyttja, om än i största vänlighet.

Så ibland kan leken bli lite "orättvis" och risken för skador överhängande om den sker mellan exempelvis en lekfull labrador på 30 kilo och en liten chihuahua på 2 kilo. Ibland kan det kanske till och med finnas skäl att undvika att utsätta hundarna för sådana möten över huvud taget, eftersom risker för skador alltid ökar ju mer hundarna skiljer sig åt i storlek.

Kanske är det just vad den lilla hunden intuitivt "känner på sig" och försöker säga när den ilsket och ihärdigt "bjäbbar" i möte med stora hundar. Och det som någon tycker är ett "bjäbbande" är kanske egentligen avgrundsfråga. Det hela beror kanske på förmågan hos den som lyssnar att tolka rätt. De flesta hundar brukar i alla fall förstå. ◆

PS. Hundar skäller. De flesta vill till och med att hundar ska skälla. Sedan är det nog mest en fråga om hur mycket, hur länge och vem som ska bestämma det. Hunden (oavsett storlek) är nog ofta den som brukar utgå som segrare i den diskussionen. DS.